

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne lige sige, at jeg har stor forståelse for, at medlemmer, der kender hinanden godt, kan have lidt svært ved at huske at sige »hr.«, men alligevel!

Helge Sander (V):

Når hr. Henning Nielsen finder frem, hvor jeg har sagt det, der bliver anført fra talerstolen, vil jeg meget gerne svare på det. Det mener jeg ikke at jeg sagde hverken i dag eller har sagt tidligere.

Dohrmann (FP):

Det hører vel nok til det lidt mere usædvanlige, at de partier, der har givet deres tilslutning til en dagsorden, som just er fremsat, diskuterer internt på den måde, som vi lige har oplevet.

Hr. J. K. Hansen udlagde faktisk dagsordenen på en måde, som om den ville gavne den kollektive trafik.

Hr. Helge Sander nåede frem til en helt anden konklusion, nemlig den, at dagsordenen alene bekræftede aftalen om Storebælt. Jeg vil gerne om selve forespørgslen sige, at jeg umiddelbart synes, det var vældig positivt, at Socialdemokratiet har stillet forespørgslen. Det var først og fremmest ud fra den betragtning, at hr. J. K. Hansen, der har en fortid som minister, udmærket ved, at pengene nu engang kun kan bruges én gang. Derfor troede jeg – måske i min naivitet – at Socialdemokratiet var ved at nå til en erkendelse af, at når man indgik aftaler som f.eks. den indgåede aftale om Storebæltsforbindelsen, ikke alene den, men også følgelovgivningen med motorveje hist og pist for at sikre flertallet, at så ville det koste andre steder.

Det er da helt klart, når man bruger pengene til nogle overflødige vejanlæg – ministeren har jo trods alt også kun begrænsede midler at råde over – skal der skæres ned inden for andre områder. Derfor medvirker den aftale, som gled igennem Folketinget i form af lovforslaget om Storebælt osv., da til, at den kollektive trafik bliver forringet, fordi pengene bliver anvendt andre steder.

Fremskridtspartiet har intet imod den kollektive trafik. Det eneste, vi har noget imod, er, at sagesløse skatteydere bliver tvunget til at betale for andres befordring.

Vi synes i det hele taget, at det er temmelig fantastisk, hvis vi ser på hele udviklingen inden

for DSB. Personellet på forskellige tog er reduceret til et minimum, billetpriserne er steget, afgangstidspunkterne er blevet reduceret hele vejen igennem, og alligevel er DSB ikke i stand til at fremvise et formidabelt overskud, som man egentlig kunne forvente efter alle de tilskud, de har fået. Der er da i allerhøjeste grad nogle ting, som tyder på, at der er et eller andet galt.

Dette er ingen kritik af DSB's personel som sådant, det skyldes mere den politiske indblanding, der finder sted, så i stedet for at tale om en eller anden luftig plan om fuldstændig privatisering af DSB tror jeg, det ville være en god idé, om minister og Folketing overvejede, om DSB burde have nogle helt andre former at arbejde under, så de fik langt, langt større selvstyre og så naturligvis skulle stå til ansvar for de dispositioner, de traf. Det går nemlig skidt. Antallet af folk, som benytter de kollektive transportmidler, er stærkt faldende, og det på trods af at vi stadig væk har en brandbeskatning af biler, brændstof osv. Derfor er der i allerhøjeste grad behov for nogle ændringer. Det hjælper ikke, som hr. J. K. Hansen antydede, at give nogle flere midler. Det tror jeg ikke et øjeblik på.

Det er næsten, som om et stort, stort flertal, selv om man her diskuterer indholdet af en dagsorden, kun har én eneste ting i hovedet for øjeblikket, og det er den faste Storebæltsforbindelse. Når den faste Storebæltsforbindelse bliver etableret, bliver alt godt og lysegrønt osv.; og alt det andet glider så i baggrunden.

Jeg synes, der er en interessant ting vedrørende den dagsorden, som hr. J. K. Hansen fremsatte, nemlig at det var på vegne af Det Radikale Venstre. Betyder det, at Det Radikale Venstre nu er at betragte som en fast støtte og aftalepartner i Storebæltsprojektet som sådan? Jeg kan godt forstå, at Det Radikale Venstre som regeringsparti naturligvis skal spørges til råds. Lad os nu sige, at hvis Det Radikale Venstre om et halvt års tid måske ikke længere er medlem af regeringen, kan man da ikke bare løbe fra sådan en bekræftelse, som man giver her i dag. Jeg kan altså ikke, medmindre hr. Larsen-Ledet siger noget andet, betragte det anderledes, end at vi fremover må betragte Det Radikale Venstre som en slags garant for, at den faste forbindelse bliver gennemført, og det gælder såvel første som anden etape. Men som sagt kan hr. Larsen-Ledet vejlede mig lidt om det, hvis han finder det nødvendigt.